

ների մի երկար շարք՝ մայիսեան դալար խոտերով և ծաղիկ-
ներով հարուստ, և որի գագաթի մօտ, կանաչ բուսականու-
թեան գրկում, կանոնէք մեր ճանապարհորդութեան երրորդ
գիշերային հանգիստը:

Կ—ցի

(Կը շարունակուի)

*
* *

Քաղած վարդը թփին չի դառնայ նորից.
Յետ չի գայ յաւէրժ ժամն անցած օրից:

Անցած կեանքդ հիմա երանգ է, մշուշ.
Վիշտ ու սէրդ հիմա յուշեր են անուշ:

Սիրտդ մաքուր պահէ ու բարի արած
Որ ամպ չը նստի յուշերիդ վրայ:

Մի՛ վռագիւր... մահին կ'հասնիս վաղ-ուշ,
Զեղածի պէս կանցնին երազն ու մշուշ...

Ա. Խահաղեան